

предпочита мира отъ найславната побѣда. Той осъща срамъ да са бои отъ случайно навыванье; но той са бои да бѫде несправедливъ, и никакъ не го е срамъ да желае да поправи своите погрѣшки. Съ оржжето въ рѣка той ви предлага миръ и не иска да ви наложи условіята повелително, защото счита за нищо насиственныя миръ. Той иска миръ, отъ който синчкытъ страни да сѫ доволни, и който да положи край на сѣка зависть, да изглади сѣко злопаметство и да исцѣри сѣко недовѣrie. Съ една дума Идоменей е на такъвзи умъ, на какъвъто, мыслѣ, вѣй быхте желали да е той, стига само вѣй да са убѣдите. Но убѣждението не е трудно ако пожелаете да ма чуете спокойно и безъ предубѣждение.

„Чуйте, прочее, о храбрыи народы, и вѣй военачалници толкози мѣдри и единодушни, чуйте, какво ви предлагамъ отъ страна на Идоменея. Не е праведно той да влѣзе въ земитѣ на своите сѣѣды; не е праведно тоже и сѣѣдытѣ му да влѣзатѣ въ неговытѣ. Той склонява щото проходитѣ които сѫ укрѣпени съ высоки кули да са назъжть отъ неутрални войски. Вѣй, Несторе, и вѣй, Филоктите, имате грѣцко происхождение; но въ настоящія случаи, вѣй са обѣвихте противъ Идоменея: за туй вѣй не можете да бѫдете заподозрѣни че сте благонаклонни къмъ неговытѣ интересы. Оный което вы интересува е общійтѣ интересъ на мира и на свободата на Есперія. Бѫдете вѣй самы хранители и стражи на тѣзи проходы за които са подигнѣ войната. Вѣй имате еднакъвъ интересъ да спирате старитѣ народы на Есперія да не съборїжтѣ Салентъ, новото туй грѣцко поселеніе, подобно на тѣзи които вѣй основахте, какъто и да въспрѣте Идоменея да не отнемате земитѣ на своите сѣѣды. Дръжте равновѣсие между еднитѣ и другитѣ. Намѣсто да внасяте желѣзо и огньи у единъ народъ който трѣба да обычате, принасете за себе си славата че сте били справедливи и посредници. Но може бы да ми кажете че тѣзи условія са видѣжть превъеходни, ако можахте да са увѣрите че Идоменей ще ги испѣлни искренно, но за туй азъ ще ви увѣрѣмъ напълно.

„За взаимна здравина ще са дѫдѣтъ заложници и